

CIBEC-houtzagerij in Douala. © Greenpeace/Verbelen

Samenvatting

In 2001 en 2002 voerde het Kameroense houtkapbedrijf CIBEC van de Nederlandse zakenman Jacco Ravenhorst op grote schaal illegale houtkapactiviteiten uit in het regenwoud van Zuidwest-Kameroen. De houtkapprojecten van CIBEC leidden tot grote economische verliezen voor de Kameroense overheid en lokale gemeenschappen, en veroorzaakten sociale conflicten en vernietiging van bossen.

In december 2002 bezochten CED (Centre pour l'Environnement et le Développement) en Greenpeace het gebied waar CIBEC hout heeft gekapt.

Nederland is de belangrijkste afzetmarkt voor CIBEC-hout. Het ligt dus zeer voor de hand dat het illegaal gekapte hout van CIBEC is 'witgewassen' in de Nederlandse legale houthandel. Een van de voornaamste houtsoorten die CIBEC naar Nederland exporteert is azobé, een hardhoutsoort die in Nederland veel wordt toegepast in de grond-, weg- en waterbouw en in de rest van Europa als spoorbielzen.

In Nederland brengt de houthandelaar Hupkes CIBEC-hout op de Nederlandse en Europese markt. In de afgelopen jaren heeft Greenpeace eerder kritiek geleverd op verkopen door Hupkes van hout van Hazim, een Kameroense onderneming die op grote schaal illegale houtkap bedrijft, en met OTC, een Liberiaans bedrijf dat betrokken is bij illegale wapenhandel.

CED en Greenpeace verzoeken:

- De Kameroense overheid – om CIBEC boetes op te leggen die de schaal van hun illegale houtkapactiviteiten weerspiegelen. De Kameroense overheid zou er tevens voor moeten zorgen dat CIBEC de dorpsgemeenschap van Bessoungkang compenseert voor de financiële schade als gevolg van de illegale houtkap en dat CIBEC haar belofte nakomt om te investeren in de sociale infrastructuur van Bessoungkang. De overheid van Kameroen zou tevens moeten nagaan of de houtvolumes die gekapt worden door CIBEC in het bos Ndissa-Ekeb in de zuidwestelijke provincie wel of niet binnen de wettelijke limieten blijven.
- Hupkes – om al haar leveranciers aan een audit te onderwerpen en alle zakelijke relaties met bedrijven die betrokken zijn bij illegale houtkapactiviteiten en/of illegale wapenhandel te beëindigen. Hupkes dient te garanderen dat haar leveranciers handelen in legaal hout dat afkomstig is van verantwoorde bosbouwprojecten.
- De Nederlandse overheid en andere klanten van Hupkes – om geen producten van Hupkes meer af te nemen totdat Hupkes stopt met het kopen van hout van bedrijven die zich bezighouden met illegale houtkap, en tevens stopt met zakendoen met partners die als crimineel bekendstaan.
- Overheden - om een groen aankoopbeleid te voeren. Overheden zouden alleen hout moeten kopen dat afkomstig is van legale bosbouwprojecten die op zijn minst voldoen aan de normen van de Forest Stewardship Council (FSC).
- De Kameroense en Nederlandse overheid en de Europese Unie – om de wetgeving tegen illegale houtkap en de handel in illegaal hout aan te scherpen en ervoor te zorgen dat deze wetten volledig worden nageleefd.

CIBEC & SETBC:

EEN NEDERLANDS-KAMEROENSE SAMENZWERING

CIBEC: een Nederlands houtkapbedrijf in het regenwoud van Kameroen

CIBEC (Compagnie Industrielle et commerciale des Bois Exotiques) is sinds 1998 actief in Kameroen.¹ De directeur van het bedrijf is de Nederlandse zakenman Jacob Willem (“Jacco”) Ravenhorst.

CIBEC is gespecialiseerd in de winning van azobé, een houtsoort die in Nederland zeer in trek is als materiaal voor de grond-, weg- en waterbouw en die in de rest van Europa gebruikt wordt voor de productie van spoorbielzen. Het bedrijf beheert een houtzagerij met een capaciteit van 24.000 m³ in het industriegebied van Bonabéri vlakbij de haven van Douala.

CIBEC beschikt op dit moment zelf niet over een geldige kapvergunning. De afgelopen twee jaar werd de houtzagerij van CIBEC voorzien van hout door CIBEC zelf gekapt op basis van “houtverwijderingsvergunningen”² die aan haar zakenpartner SETBC waren verleend. Deze vergunningen zijn misbruikt om op grote schaal illegale houtkapoperaties te organiseren (zie hieronder).

Sinds vorig jaar bedrijft CIBEC in samenwerking met de lokale vereniging NDECUDA kap van azobé in het bos van het dorp Ndissa-Ekeb in de zuidwestelijke provincie. Onderzoekers van CED/Greenpeace hebben bewijzen gevonden van grootschalige, industriële houtkap. Er moet nagegaan worden of de houtvolumes die in dit bos worden gekapt wel of niet binnen de wettelijke limieten blijven.

voetnoten

¹ Bekendmaking van CIBEC's kapvergunning “agrément” in de Journal Officiel de la République du Cameroun (1998) 15 november 1998. Arrêté 91-CAB-PM.

² “Houtverwijderingsvergunning” als vertaling van Autorisation Spéciale d'Evacuation de Bois (ASEB). Deze vergunning geeft het recht om reeds gekapt hout uit het bos te verwijderen.

SETBC: een voormalig parlementslid in de houtkap

CIBEC's partner SETBC (Société d'Exploitation et Transformation du Bois Camerounais) wordt geleid door een voormalig parlementslid van de regeringspartij uit Douala, Emmanuel Dooh Priso. SETBC had de beschikking over drie "houtverwijderingsvergunningen" (VEP 0960, VEP 1086, en VEP 1087) die door CIBEC werden gebruikt als dekmantel voor haar illegale houtkapactiviteiten in Bessoungkang (zie hieronder).

In de afgelopen drie jaar heeft SETBC tevens over diverse andere kortetermijn-kapvergunningen kunnen beschikken die hebben geleid tot de vernietiging van tropisch regenwoud en illegale houtkap³. In november 2000 onthulde een intern MINEF-rapport dat terwijl SETBC had aangegeven dat zij 6.778 m³ hout had gekapt op haar bergingsvergunning ARB-267, het bedrijf naar haar eigen zeggen geen enkele stam had verwijderd.⁴ In maart 2001 werd SETBC aangeklaagd wegens het indienen van frauduleuze documenten en kreeg zij een voorlopige boete opgelegd van 1,5 miljoen FCFA (€ 2250).⁵ Op dit moment heeft SETBC tevens twee vente de coupe-kapvergunningen in de centrale provincie⁶.

Het is onduidelijk voor CED en Greenpeace of het hout dat afkomstig is van deze of andere kapvergunningen van SETBC ook wordt verwerkt in de houtzagerij van CIBEC aangezien een onbekende hoeveelheid van SETBC's hout wordt verkocht aan andere houthandelaren.

CIBEC en SETBC: illegale houtkap in het regenwoud van Bessoungkang

De gemeenschappen van Bessoungkang en Kounang (arrondissement Dibombari, département Moungo – de kustprovincie) zijn al meer dan twee decennia het slachtoffer van destructieve houtkapactiviteiten in hun streek. Houtkapbedrijven hebben herhaaldelijk een verdeel-en-heers-strategie gevoerd om de lokale bewoners tegen elkaar op te zetten om er ondertussen zelf met de meest waardevolle houtsoorten vandoor te gaan. De industriële houtkap heeft de bevolking van Bessoungkang geen enkele vooruitgang gebracht. Op dit moment beschikt Bessoungkang nog steeds niet over elektriciteit en stromend water; er is geen school en geen ziekenhuis.

Op 22 januari 2001 gaf MINEF toestemming aan SETBC om 972 m³ aan verlaten boomstammen te verwijderen in het Bessoungkang-gebied op basis van een houtverwijderingsvergunning⁷. Het project zou tot 21 maart 2001 lopen. SETBC sloot een overeenkomst met CIBEC die het project zou uitvoeren. Op 29 april 2001 organiseerde CIBEC's directeur Jacco Ravenhorst een vergadering met de dorpsbewoners van Bessoungkang. Tijdens de vergadering gaven de dorpsbewoners uiting aan hun boosheid over het feit dat ze pas geconsulteerd werden nadat 16 houttrucks reeds boomstammen uit het bos hadden afgevoerd. CIBEC beloofde een aantal ontwikkelingsprojecten te zullen realiseren die ten goede zouden komen aan de gemeenschap van Bessoungkang.⁸

CIBEC beloofde te zullen investeren in:

- de elektriciteitsvoorziening van het dorp;
- de bouw van een school;
- de bouw van een brug om toegang tot het Mbombo-district mogelijk te maken;
- een financiële vergoeding aan de gemeenschap van 1000 FCFA voor elke m³ aan hout die uit het bos werd verwijderd.

SETBC-hout dat afkomstig is van de vernietiging van regenwouden wordt vrij verhandeld op de Europese markt. SETBC-stammen van bergingsvergunning ARB-038 zijn verkocht aan het Franse houtkapbedrijf Rougier.

voetnoten

³ SETBC kreeg in 1999 drie bergingsvergunningen (ARB's - récupérations). Dit zijn vergunningen waarmee hout mag worden gekapt in een vooraf bepaald ontwikkelingsareaal waarbij een bepaald gebied vrijgemaakt moet worden of waarbij de bomen reeds omgekapt zijn (of vernietigd) en in het bos zijn achtergelaten om daar weg te rotten. De bergingsvergunningen werden bijna overal misbruikt en werden in juli 1999 officieel door MINEF stopgezet.

⁴ MINEF (2000) Délégation départementale de l'Environnement et des forêts du Dja et Lobo rapport annuel d'activités. Exercice 1999/2000. November 2000. MINEF is de naam van het Kameroense ministerie van Milieu en Bosbouw.

⁵ MINEF (2001) Communiqué 31/RCI/MINEF/DPS/BPC gedateerd 11/03/2001, gepubliceerd in de Cameroon Tribune op 5 juni 2001.

⁶ VC 09-04-44 en VC 09-04-56 – beide afgegeven in januari 2001. Een vente de coupe is een kortetermijn-kapvergunning van maximaal 2500 hectare waarvoor geen beheersplan vereist is. Ventes de coupe vormen vaak een vehikel voor illegale houtkap – de 2500 ha-vergunning wordt vaak misbruikt om een veel groter gebied te kappen.

⁷ MINEF-beslissing nr. 1176 (Vente aux Enchères Public, VEP-nr. 0960) 22-01-2001.

⁸ Verslag van de vergadering gehouden op 29 april 2001 tussen de dorpsbewoners van Bessoungkang en CIBEC.

Forest crime file: kettingzaagcrimineel CIBEC

In mei 2001 realiseerden de dorpsbewoners zich, terwijl de houtkap van CIBEC in Bessoungkang in volle gang was, dat er frauduleuze activiteiten plaatsvonden en dat beloftes niet werden nagekomen. In plaats van het verwijderen van achtergelaten boomstammen uit het bos, was CIBEC bezig met industriële houtkapactiviteiten waarbij veel meer werd geproduceerd dan de 973 m³ die in de “houtverwijderingsvergunning” werd genoemd.

De dorpsbewoners besloten om hun rechten te verdedigen en gingen de strijd aan. Eugène Nkwack Ekombo, de voorzitter van de commissie die de belangen van het dorp behartigt, berichtte aan de provinciale afgevaardigde van het Ministerie van Milieu en Bosbouw:

Stam met ASEB/NEP-nummer 1086
CIBEC gebruikte de houtverwijderingsvergunning
van haar zakenpartner (ASEB/NEP 1086)
als dekmantel voor haar illegale houtkapactiviteiten.

“Bij besluit 1176/L/MINEF/DPEF/LT/SPF/BEIF van 22 januari 2001, autoriseerde u de firma SETBC om 972 kubieke meters gekapt en achtergelaten hout te verwijderen uit het bos van Bessoungkang-Kounang; dit besluit stelde dat deze operatie op 21 maart 2001 zou moeten eindigen [...]. Aangezien er al enige decennia geen houtkap meer heeft plaatsgevonden in dit specifieke gebied, lijkt het idee van de verwijdering van gekapt en achtergelaten hout ons onzinnig: als het hout “geborgen” moet worden, wie is dan degene die het heeft gekapt? [...] Wat wij hier zien is geen houtverwijdering, maar klassieke houtkap [...] die inbreuk maakt op het bovengenoemde besluit [...]. Erger nog, in plaats van de aangegeven 973 m³, schatten wij dat het reeds gekapte volume de 8000 m³ overschrijdt. CIBEC weigert ons inzage te geven in de documenten [...] die het exacte volume aangeven.”⁹

Op 22 juni 2001 wist de commissie ter behartiging van de belangen van het dorp een vergadering te beleggen met CIBEC in het CIBEC-hoofdkantoor waar haar beloofd werd dat zij de gevraagde documenten met de exacte gekapte houtvolumes zou ontvangen. Een week later echter veranderde CIBEC van gedachten: de commissie werd te verstaan gegeven dat zij geen enkele bevoegdheid had om zich in de zaak te mengen. In een directe reactie op CIBEC's opstelling schreef dhr. Nkwack Ekombo, de voorzitter van de commissie, op 29 juni 2001 een nieuwe brief aan MINEF waarin hij aankondigde dat “de gemeenschap de frauduleuze houtkapoperaties van SETBC en haar helper CIBEC voorlopig zou stoppen, in afwachting van een oplossing van het probleem.”

voetnoten

⁹ Brief van Communauté Bessoungkang aan de délégué provincial de l'Environnement et des forêts du Littoral. 29 juni 2001. Een op 23 juli 2001 opgemaakte overtredingsrapportage uitgegeven door controlebrigade van de kustprovincie (zie hieronder) refereert aan een surplusvolume van 1000 m³. (Geciteerd in Global Witness (2002) rapportagenr. 24)

In juli 2001 bracht MINEF's provinciale controlebrigade¹⁰ een bezoek aan het bos van Bessoungkang en liet alle houtkapactiviteiten officieel stopzetten, waarbij een onbekende hoeveelheid hout in beslag werd genomen.¹¹ In september rapporteerde de centrale controle-eenheid van MINEF dat SETBC / CIBEC gebruik hadden gemaakt van transportdocumenten die vaak ongedateerd waren en niet voorzien van serienummers.¹² In januari 2002 stuurde de minister van Bosbouw Sylvestre Naah Ondoua zelf een brief aan CIBEC-directeur Ravenhorst. Daarin verklaarde hij dat hij veel belang hechtte aan de "effectieve implementatie" van de toezeggingen die het bedrijf in april 2001 had gedaan aangaande de ontwikkeling van de gemeenschap. Hij beval Ravenhorst om hem persoonlijk alle documenten te komen overhandigen die betrekking hadden op het houtvolume dat was verwijderd uit Bessoungkang en op betalingen die waren gedaan aan de notabelen van het dorp.¹³

CIBEC/SETBC: recidivisten

Alle hoop die de dorpingen eventueel nog hadden werd snel de bodem ingeslagen. In februari 2002 keerden de houthakkers van SETBC / CIBEC weer terug. Deze keer nam de dorpscommissie direct contact op met de minister: "Wij, de bevolking van Bessoungkang zijn verrast door een brief die wij in handen hebben gekregen gedateerd op 31 januari 2002 [...] waarin de firma SETBC beweert dat zij door u op de hoogte is gebracht van de resultaten van openbare veiling 1086/AP/MINEF/CAB/UCC van 26 december 2001. In deze brief wordt beweerd dat de firma in het bezit is gekomen van een voorraad achtergelaten boomstammen die op frauduleuze wijze zijn gewonnen in de plaats Kounang-Bessoungkang.¹⁴

Alsof dat nog niet genoeg was, lag het gebied waar CIBEC/SETBC wilde gaan kappen binnen het bos dat door het dorp bedoeld was voor 'community forestry'. Dit is een duidelijke overtreding van de Kameroense Bosbouwwet uit 1994.¹⁵

Net als in 2001 probeerde CIBEC/SETBC de gemeenschap af te kopen met loze beloftes. De houthakkers beloofden dat ze mee zouden werken aan vier ontwikkelingsprojecten:

- de bouw van twee bruggen,
- de afronding van de bouw van de dorpschool,
- het beschikbaar stellen van 200 houten palen voor de elektriciteitsvoorziening van het dorp,
- de financiering van een beheersplan voor het toekomstige 'community forest'.¹⁶

Kort daarna begonnen ze weer met het vervoeren van hout, net alsof die beloftes nooit waren gedaan. Met vereende krachten hebben de dorpingen toen twee van de vrachtwagens gesaboteerd. Maar de houthakkers kwamen deze tegenslag snel te boven door een 'alternatief' dorpsbestuur samen te stellen, waarmee ze na 'onderhandeling' waren overeengekomen dat ze driemaal zoveel hout mochten kappen dan was 'toegestaan' volgens die bewuste ministeriële brief (876 m3)¹⁷. "Bessoungkang geeft CIBEC/SETBC toestemming om het bewuste hout vanaf vandaag mee te mogen nemen."¹⁸ CIBEC mocht zelf de hoeveelheid hout die werd meegenomen 'controleren'. De lokale overheden waren nergens te vinden.¹⁹

Tussen februari 2002 en de zomer van 2002 organiseerde CIBEC weer een grootschalig houtkapproject in het gebied rondom Bessoungkang, waardoor ze in overtreding waren met hun houtverwijderingsvergunning waarin stond dat CIBEC/SETBC 876 m3 gekapt hout uit het bos mee mocht nemen.

Tussen 10 en 12 augustus 2002 bezocht Global Witness, de onafhankelijke waarnemer van de Kameroense bosbouwsector, samen met de centrale controle afdeling (CCU) van MINEF het gebied rondom Bessoungkang. Global Witness bevestigde dat CIBEC illegaal hout kapte en dat er nog steeds grote hoeveelheden achtergelaten boomstammen in het bos te vinden waren.

voetnoten

¹⁰ Die op 9 juli 2001 de getuigenverklaring hadden opgenomen van de dorpsbewoners. Procès verbal des déclarations des représentants de la communauté Bessoungkang.

¹¹ Notification d'arrêt de chantier du titre VEP 0960 Z1. SETBC localisé à Bessoungkang. 23 juli 2001.

¹² Geciteerd in Global Witness (2002).

¹³ Brief van MINEF-minister aan M. le directeur de la Société CIBEC Nr. 462/N/MINEF/DF/CFC/CFS 9 januari 2002.

¹⁴ Brief van Communauté Bessoungkang aan MINEF-minister. 15 februari 2002.

¹⁵ Bubinga (2002) "Pillage peu honorable dans une forêt communautaire." Mei 2002. Brief van GIC Bessoungkang aan Minister van Bosbouw, 9 november 2001.

¹⁶ Résolutions adoptées par la communauté Bessoungkang sur la vente aux enchères publiques des bois au profit de la CIBEC. 17 februari 2002.

¹⁷ In een brief van 3 april 2002 aan de minister, verwijst het hoofd van de Britse afdeling voor Internationale Ontwikkeling (DFID) in Yaoundé naar de verwijdering van 3.000 M3 meer dan de toegestane hoeveelheid. (DFID 2002 brief SM/corr/0480-02).

¹⁸ Procès verbal de la réunion de concertation entre les sociétés SETBC - CIBEC et la communauté Bessoungkang, 26 februari 2002.

¹⁹ L'Indépendant (2002) "Des négriers narguent le Ministre Naah Ondoa", 10 april 2002.

Forest crime file: kettingzaagcrimineel CIBEC

Global Witness uitte zijn zorgen over het feit dat de houtvoorraad in Bessoungkang, waarvoor SETBC/CIBEC een houtverwijderingsvergunning had ontvangen, nergens op de overheidslijsten met houtveilingen te vinden was. Volgens de vertegenwoordiger van de centrale controle afdeling (UCC) van MINEF, dhr. Kingué, was het hout uit Bessoungkang te vinden op een lijst met bijlagen van de openbare veilingen van 26-12-2001. Ondanks herhaalde verzoeken had het UCC geen kopie van de lijst met bijlagen overhandigd.

Global Witness benadrukte tevens het frauduleuze gebruik van CIBEC's houttransportdocumenten: de documenten hadden geen datum en serienummer, hetgeen een duidelijke overtreding is van de Kameroense Bosbouwwet.

CED en Greenpeace bezochten het gebied in december 2002. De Kameroense overheidsinstanties hadden toen nog geen volledige inventarisatie gemaakt van de omvang van CIBEC's houtkapactiviteiten. CED en Greenpeace bezochten een groot aantal grote en kleinere kapwegen. Dit wijst erop dat er in het bos duizenden kubieke meters hout illegaal zijn gekapt.

Opvallend is dat CIBEC/SETBC nog steeds niet beboet zijn voor dit illegale houtkaproject en dat de door CIBEC beloofde projecten voor de sociale infrastructuur nog steeds niet zijn gerealiseerd. Enkele dorpingen vertelden CED en Greenpeace dat CIBEC contact had opgenomen met een lokale milieuorganisatie om tussen hen en de dorpingen te onderhandelen. Dit heeft tot nu toe nog niet geleid tot specifieke oplossingen voor Bessoungkang.

Box - 'Openbare' veilingen van geconfisqueerd hout: het 'witwassen' van foute boomstammen

De inbeslagname en wederverkoop van hout op een openbare veiling is vaak door de Kameroense overheid en houthakkers als strategisch middel gebruikt om illegaal gekapt hout 'wit te wassen'. In 2001 en nogmaals in 2002 werden de houtverwijderingsvergunningen die tijdens een veiling gewonnen waren, door CIBEC als dekmantel gebruikt om het bos van Bessoungkang binnen te gaan.

Dergelijke praktijken zijn meerdere malen beschreven in Wereldbank-verslagen over de Kameroense bosbouwsector: Het hout dat tijdens recente controles geconfisqueerd is, wordt verkocht tijdens lokale veilingen. Deze verkopen vinden plaats zonder duidelijke regels en lopen daarom het risico een manier te worden om illegale houtkap te verbergen. De Wereldbank stelt voor dat MINEF de veilingen van geconfisqueerd hout stopzet, nauwkeurige veilingrichtlijnen publiceert en de verkoop tijdens een overgangperiode centraliseert zodat deze gemakkelijk geverifieerd kan worden.²⁰

De Wereldbank was er ongetwijfeld van op de hoogte dat de winnaars van deze veilingen dezelfde illegale houthakkers bleken te zijn wier geconfisqueerde hout nu te koop was. De Wereldbank wist waarschijnlijk ook dat volgens de Kameroense wet 12% van de opbrengst van de openbare verkoop naar de lokale overheid gaat.²¹

Als reactie op het misbruik van dit veilingssysteem heeft de minister in december 2000 officiële instructies gegeven dat de houthakkers die verantwoordelijk waren voor het in beslag genomen hout zouden worden uitgesloten van de mogelijkheid om het tijdens veilingen terug te winnen.²² Een maand later verbood de minister alle veilingen die daarna plaats zouden vinden.²³ Maar twee maanden later kondigde diezelfde minister Kameroen's grootste houtveiling ooit aan van 73.000 kubieke meter hout.²⁴ Insiders moeten hier een doorslaggevend voordeel hebben gehad: de bidders hadden exact twee werkdagen vanaf de datum van de openbare aankondiging om hun bod in te dienen. Op de aankondiging was men 'vergeten' te vermelden om welke houtsoort het ging.

voetnoten

20 Wereldbank (2002) Composantes forêts du CAS III. Mission de suivi 14-19 oktober 2000.

21 Loi 94-1 du 20 janvier 1994 portant régime des forêts, de la faune et de la pêche. Article 149. Zie ook Le Bois National (2001), 24 februari 2001, p. 10: "Recently, the World Bank has been trying to put an end to auctions of confiscated wood coming from illegal cutting - where the guilty offenders are curiously nowhere to be found." (CED/Greenpeace translation).

22 MINEF (2000) Lettre circulaire #4668/LC/MINEF/CAB.-relative aux conditions de vente des produits saisis. 19 december 2000.

23 MINEF (2001) Lettre circulaire #0399/LC/MINEF/CAB portant interdiction des opérations de vente aux enchères, d'enlèvement et de transport des bois frauduleusement abattus en forêt. 30 januari 2001.

24 MINEF (2001) Avis au public, Cameroon Tribune. 4 april 2001.

Hupkes en CIBEC: verkoop van illegaal hout in Europa

Box: Is dit hout legaal geproduceerd?

Als het verwerkte hout van CIBEC eenmaal op de Europese markt terechtkomt, is het onmogelijk voor de klant om te bepalen of dit hout legaal geproduceerd is. Hout afkomstig uit legale en illegale bronnen wordt gemakkelijk gemengd en kan samen verwerkt worden in de CIBEC-houtzagerij in Douala, waarna het geëxporteerd wordt naar Nederland en de rest van Europa.

CIBEC-hout bij de Nederlandse houthandelaar Hupkes

De Nederlandse houthandelaar Hupkes verkoopt CIBEC-hout op de Europese markt.

Hupkes is gevestigd in Dieren, Nederland. Het bedrijf bestaat sinds 1918 en is sindsdien uitgegroeid tot een bedrijf met drie houtzagerijen met een capaciteit van 20.000 m³ per jaar. Ze zijn gespecialiseerd in grond-, weg- en waterbouw en een van de meest gebruikte houtsoorten is azobé.

Op de website van Hupkes staat dat zij “op een duurzame en verantwoorde manier verschillende houtsoorten uit West-Afrika produceren. De goed opgeleide werknemers van Hupkes werken volgens alle bosbouwregelgeving.” De productie waar Hupkes naar verwijst, betreft waarschijnlijk CIBEC’s houtkapactiviteiten.

Tot nu toe heeft Hupkes iedere betrokkenheid van CIBEC ontkend bij de illegale houtkapprojecten in Kameroen. In januari 2003 vond er overleg plaats tussen de directeur van Hupkes, Dhr. Borghart, Jacco Ravenhorst van CIBEC, Milieudefensie en WNF. Tijdens dit overleg gaf de heer Borghart van Hupkes aan dat hij kon bewijzen dat CIBEC legaal handelt. Tot op de dag van vandaag heeft Milieudefensie de beloofde documenten echter nog niet ontvangen.

Andere afnemers van CIBEC-hout zijn onder andere bruggenbouwer Ackermann, Bade und Co uit Bremen.

Het is niet de eerste keer dat Hupkes in één adem genoemd wordt met bedrijven die betrokken zijn bij illegale houtkapactiviteiten. Uit eerder Greenpeace-onderzoek is gebleken dat Hupkes hout koopt bij het beruchte houtkapbedrijf Hazim. Dat bedrijf is het zwaarst beboete houtkapbedrijf in Kameroen.²⁵ Hupkes koopt ook bij de Oriental Timber Company (OTC) dat bekend staat om zijn betrokkenheid bij de illegale wapenhandel in Liberia en om het veroorzaken van grote sociale conflicten.

Hout bij Hupkes dat afkomstig is van het beruchte houtkapbedrijf Hazim.

voetnoten

²⁵ Zie: Greenpeace, maart 2002. Hazim: plundering Cameroon’s ancient forests.

²⁶ Zie: Global Witness, maart 2003. The Usual Suspects. Liberia’s Weapons and Mercenaries in Côte d’Ivoire and Sierra Leone. Global Witness, september 2001. Taylor-made. The Pivotal Role of Liberia’s Forests in Regional Conflict. Global Witness, september 2002. Logging Off. How the Liberian Timber Industry Fuels Liberia’s Humanitarian Disaster and Threatens Sierra Leone. SAMFU Foundation, september 2002. Plunder. The Silent Destruction of Liberia’s Rainforests.